Het huwelijk van aisha رضي الله عنها

محمد صلى الله عليه وسلم

Sheikh Anwar Al Awlaki رحمه الله

Inhoudsopgave bladzijde

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

Ik zoek toevlucht bij Allah tegen de Vervloekte Shaitan,

بسم الله الرحمن الرحيم

In de Naam van Allah de Barmhartige de Genadevolle

Alle lof zij Allah, en de Salam en Salah van Allah zij met Mohammed en zijn familie,

Om te beginnen met:

ٱلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ ٱللَّهِ

Assalaam aleikom wa Rahmatullah,

(Vrede en Allahs Barmhartigheid zij met u)

Wij vragen Allah om onze intenties alleen omwille van Hem te laten zijn. En wij vragen Allah om ons deze bijeenkomst van nut te laten zijn in deze wereld en de volgende.

De moeders van de gelovigen (Ummahaat ul Mu'mineen) is een onderwerp waar ik in geintreseerd ben vanwege een aantal redenen:

1) Omdat ze Ummahaat ul mu'mineen zijn. Ummahaat al Mu'mineen betekend de moeders der gelovigen, en we willen dus meer weten over onze moeders.

2) Omdat er tal van aanvallen zijn gedaan door vijanden van de Islam, jegens de Ummahaat ul Mu'meneen. En dit is niet iets nieuws. De Leider van de huichlaars (munafiqeen) Abdullah bin 'Ubaid maakte een enorme aanval jegens 'Aisha (radiallahu Anha) en ze werd vervolgens verdedigd door Allah (azawajal) in Surah Nur: "Min hadithatul **Ifk**" (zie ook appendix 1).

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُم مَّا ٱكْتَسَبَ مِنَ ٱلْإِثْمِ ۚ وَٱلَّذِى تَوَلَّىٰ كِبْرَهُۥ مِنْهُمْ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

*Voorwaar, degenen die **de laster** naar voren brachten zijn een groep onder jullie. Denkt niet dat het slecht voor jullie is. Integendeel, het is goed voor jullie: één ieder van hen wordt belast voor de zonde. En diegene van hen die het grootste aandeel had: voor hem is er een geweldige bestraffing. (surah Nur Ayah 11)*

Het aanvallen van de persoon van Mohammed (vrede zij met hem) neemt verschillende vormen aan. Soms wordt hij persoonlijk aangevallen, soms valt men zijn uitspraken aan . En soms valt men zijn familie aan. In sommige gevallen, valt men zelfs zijn metgezellen aan. We moeten inzien wat de reden hierachter is waarom men Mohammed (vrede zij met hem) aanvalt, en men zijn aanzien tracht te bezoedelen:

Een vijand van de Islam verklaarde dit nader tijdens zijn aanval op een metgezel van de profeet, namelijk Abu Hurairah (radiAllahu Anhu). Hij zei: "We wilden de overleveraar, de boodschapper vernietigen zodat ook de boodschap vernietigd zou zijn."

Als het medium, via welke de boodschap wordt overgeleverd, vernietigd is, dan ben je geslaagd in het vernietigen van de boodschap zelf.

Dus hij legt uit dat de reden achter de aanvallen op Abu Hurairah geen probleem met hem als persoon is, maar het is een poging om de boodschap die hij uitdraagt, te vernietigen.

En dat is dezelfde reden achter de aanvallen op de Profeet (vrede zij met hem).

Wij weten inderdaad (O Mohammed) dat jij treurt door degenen die (kwaad) spreken, en voorwaar, ***zij loochenen jou niet****, maar* ***het zijn de Verzen van Allah die de onrechtvaardigen ontkennen****. (6:33)*

Allah (Azawajal) zegt hier tegen Mohammed (vrede zij met hem) dat ze geen probleem hebben met hem persoonlijk maar dat ze een probleem hebben met de Islam. Ze vallen hem aan vanwege zijn hoedanigheid als boodschapper van Islam.

Dus we moeten Mohammed (vrede zij met hem) beschermen. Niet omdat hij beschermd dient te worden; dit is belangrijk om te benadrukken. Mohammed vrede zij met hem behoeft geen verdediging. Als wij Mohammed (vrede zij met hem) verdedigen is dit vanwege het voordeel dat de mensen hierbij hebben. Want zij zijn diegenen die verlies lijden wanneer zij de boodschap van Mohammed (vrede zij met hem) niet volgen. Dus we verdedigen hem omwille van hen die zijn boodschap niet willen volgen. Want de Boodschapper van Allah is veel te verheven boven hun aanvallen. Deze zullen hem niet schaden. De boodschapper van Allah is al geprezen door de Schepper van de hemelen en aarde, dus behoeft hij geen verdediging van ons, de stervelingen. Allah heeft een plaatst gereserveerd voor Mohammed (vrede zij met hem) direct onder de troon van Allah, onzer Zijn 'Arsh. Een plaats die is gereserveerd voor een persoon, en een persoon alleen!

Mohammed (vrede zij met hem) zei: "Al Waseela is een status die alleen word gegeven aan één persoon, dus vraag Allah mij dit te geven." Dit is ook de reden dat wij na de adhan zeggen: 'Allahuma ati Muhammad Waseela wal Fadheela, …'

Kortgezegd: Mohammed (vrede zij met hem) hoeft onze verdediging niet.

De naam Mohammed zelf betekent 'de geprezene', Allah heeft voor hem (vrede zij met hem) deze naam gekozen.

Mohammed, wiens naam 24 uur per dag weerklinkt via de minaretten , langs alle tijd zones. Er is op elk moment wel een plek op aarde waar de adhan klinkt; 'Ashadu anna Mohammadan Rasool Allah' (en ik getuig dat Mohammed Zijn boodschapper is).

Hij wordt dus meer verheerlijkt dan enig persoon die ooit geleeft heeft en hij is enorm geliefd onder zijn volgelingen. Was het niet omwille van een verbod van Mohammed (vrede zij met hem) zelf, dan zou hij aanbeden worden. De mate van aanbidding voor Mohammed (vrede zij met hem) zou groter zijn dan de aanbidding van 'Isa (Jezus). Maar Alhamdullilah, vanwege alle restricties en regelgevingen binnen de shariah is het gewaarborgd dat dit nooit zal gebeuren.

Om een voorbeeld te geven van de liefde die men voelt voor Mohammed (vrede zij met hem). Ik had een vriend uit Nigeria, en hij heette Mohammed al 'Ashr. Hij was een Imam in de VS. Hij heette dus Mohammed de Tiende, 'Ashr is tien. Lange tijd ging ik ervan uit dat Al 'Ashr zijn familie naam moest zijn. Ik vroeg hem eens waar die achternaam vandaan kwam. Hij vertelde dat zijn vader zoveel van Mohammed (vrede zij met hem) hield dat hij al zijn kinderen 'Mohammed' noemde. En deze Imam was zijn tiende kind, vandaar Mohammed de tiende.

Dus Mohammed (vrede zij met hem) heeft onze verdediging niet nodig. Mohammed vrede zij met hem:

1) Heet de geprezene

2) Wordt geprezen door Allah

3) Zijn volgelingen prijzen hem.

4) We zeggen 'vrede zij met hem', 'Sallalahu Aleihi wa Salam'.

5) En de engelen maken 'salah' over hem.

En diegenen die trachten de boodschapper van Allah aan te vallen, de vijanden van Islam, zijn zoals de persoon die wil spugen naar de zon…en beeld je in wat er gebeurt als iemand spuugt naar de zon, het zal omhoog gaan, terug keren om vervolgens op de spuger zijn gezicht te belanden!

Mohammed(vrede zij met hem) staat ver boven al hun pogingen.

De Ongelovigen

Het overbrengen van de gebeurtenissen rond de Ummehaatul Mu'meneen aan niet moslims is anders dan wanneer je deze zaken overbrengt aan de Moslims. De meest controversiële huwelijken, in de ogen van de niet moslims, zijn de huwlijken van "Aisha en Zainab bin Jash. En dan vooral het huwelijk tussen Mohammed (vrede zij met hem) en "Aisha vanwege de overleveringen waarin word verteld l dat hij haar trouwde toen ze 6 was en dat hij het huwelijk consumeerde toen ze 9 was. Ze zeggen: 'Hoe kan jullie profeet nou met een kind trouwen'.

Er worden ook een aantal zaken aangehaald omtrent nd het huwelijk tussen Mohammed (vrede zij met hem) en Zainab bint Jash, maar het vormt niet zo'n probleem em als het huwelijk van Mohammed (vrede zij met hem) met "Aisha.

Welke argumenten kunnen wij gebruiken in verdediging van Mohammed (vrede zij met hem) inzake deze kwestie.

Veel moslims trachten tten de Hadeeth in twijfel te trekken en durfden te stellen dat deze niet authentiek zouden zijn. Ze beroepen zich hierbij op een erg twijfelachtige overlevering waarin wordt gezegd dat de Boodschapper van Allah haar trouwde toen ze 18 was.

Maar wij zullen ons beroepen op de authentieke overleveringen en vronderstellen dat het gebeurde toen ze 6 jaar oud was en het voltrokken werd toen ze 9 was.

Bij het bespreken van de kwestie met een niet-moslim denk ik dat het niet correct is om de persoon trachten ten te overtuigen van de juistheid van deze handeling.

Dit omdat bij het huwelijk tussen Mohammed (vrede zij met hem) en "Aisha, het niet Mohammed (vrede zij met hem) was die het huwelijksaanzoek deed. Dus hoe kun jij als "niet-moslim" Mohammed (vrede zij met hem) aansprakelijk stellen voor iets dat hij niet initieerde. Het is interresant om weten dat de twee huwelijken die het meest controversieel l zijn in de ogen van de niet-moslims, nu net die huwelijken zijn die Mohammed (vrede zij met hem) niet zelf initieerde, maar welke hij geboden werd te sluiten door Allah!

De huwlijken, die voltrokken werden tussen hem (vrede zij met hem) en "Aisha en Zainab bint Jash, werden Mohammed (vrede zij met hem) geboden te sluiten door Allah Azawajal!

Bij Zainab bint Jash is het een Ayah in de Quran in surah Ahzab:

فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا
زَوَّجْنَٰكَهَا لِكَىْ لَا يَكُونَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِىٓ أَزْوَٰجِ أَدْعِيَآئِهِمْ إِذَا قَضَوْا۟ مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ
وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

Toen Zaid geen behoefte meer aan haar had, ***toen hebben Wij jou met haar gehuwd****, zodat er voor de gelovigen geen belemmering zou bestaan met betrekking tot de (voormalige) vrouwen van hun aangenomen kinderen, wanneer zij geen behoefte meer aan hen hebben. En* ***het bevel van Allah*** *wordt uitgevoerd. (33:37)*

Mohammed (vrede zij met hem) werd geboden Zainab te huwen via een ayah in de Quran. Dit is waarom Zainab vertelde: "Ik was trots dat niemand in persoon me uithuwelijkte aan de Boodschapper van Allah, ik was uitgehuwelijkt aan hem door Allah Azawajal"

Dus bij het huwlijk tussen de profeet en Zainab bint jash waren er geen getuigen en er was geen contract omdat het al voltrokken was door Allah azawajal. De boodschapper liep naar binnen en zij werd zijn vrouw.

Over het huwelijk met "Aisha zei Mohammed (vrede zij met hem), en dit werd overgeleverd in verschillende hadeeth boeken van Bukhari, Muslim en de Musnad van Imam Ahmad en Muslim en nog enkele andere : "Mij werd "Aisha gepresenteerd in mijn droom, en Jibreel zei me, "dit is jouw vrouw" en dit overkwam me drie maal." Dus gedurende drie nachten zag hij "Aisha in zijn dromen en Jibreel (as) zei hem dat dit zijn vrouw was. De dromen van de profeten zijn openbaringen van Allah. 'ro'ya anbiyya wahy'.

Dus de boodschapper van Allah werd via een droom geopenbaard dat hij zou trouwen met "Aisha'Aisha. In een andere overlevering was de bewoording; "dit is je vrouw in deze wereld en het hiernamaals."

Dus juist die twee huwelijken die de ongelovigen aanvallen, zijn de huwelijken die hij zelf niet sloot maar welke hij werd geboden te sluiten door Allah Azawajal. Hierdoor is deze zaak iets Goddelijks. Dit is waarom we, in het respons jegens diegenen die Islam aanvallen, onze tijd niet moeten verdoen door trachten te bewijzen dat deze handelingen juist waren. We zouden hen moeten wijzen op de oorsprong en de basis. Dit is dat dit een zaak is die besloten werd door Allah. Zeij zullen antwoorden dat het wel heel gemakkelijk is om telkens terug te grijpen naar de reden: 'Dit is een gebod van Allah' als we het ergens niet over eens zijn. Dit is de hoofdzaak in de gehele materie. Het heeft immers geen zin om de persoon te overtuigen van allerlei details over de Shariah en de handelingen van de profeet. Deze persoon heeft geen probleem met het huwelijk van 'Aisha, hij heeft een probleem met het geloven dat de Quran het woord van Allah is. En daarom zouden we onze energie moeten investeren in hem te laten inzien dat de Quran het Woord van Allah is.

We moeten onze tijd niet verspillen aan de details, we moeten beginnen met de fundamenten, de Basis. We moeten dawah geven en hen overtuigen dat dit het Woord van Allah is. Als we het hier oer eens zijn, dan lossen alle andere problemen zich vanzelf op. Als de adere partij overtuigd is van de waarheid van de Quran, dan vallen alle andere puzzel e stukjes op hun plaats. Als een persoon overtuigd is van het feit dat dit een openbaring is van Allah, dan heeft Allah het Recht van ons te vragen wat Hij maar wil. Wantwij zijn het bezit van Allah, alles komt Allah toe, dus heeft Hij de Authoriteit om met ons te doen wat Hij maar wil. Als Allah aan ons zou gebieden dat wij op één been moeten staan, ons gehele leven lang, dan zou Hij daar alle Recht toe hebben.

Als je aanneemt dat Hij de Schepper is, dan kan je hetgene wat van Allah azawajal afkomstig is, niet aanvechten of bekritiseren:

أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ ۗ

Weet, dat scheppen en bevelen aan Hem is voorbehouden. (7:54)

Hij Schiep ons en Hij heeft dus het Recht ons de Wet voor te schijven. Zo is de situatie dus opgehelderd want nu hoef je het probleem niet met logica op te lossen. Het kwam van Allah dus het dient geïmplementeerd te worden. Dit is dus de manier van aanpak bij soortgelijke zaken wanneer de ongelovigen zulke zaken aankaarten. Ga niet in op de details maar pak de hoofdzaak aan. En dat is de Quran.

De Moslims

Hoe dienen we de zaak te behandelen als deze wordt aangekaart door moslims? Dit is voornamelijk een zaak die voorvalt bij moslims die blootgesteld worden aan deze aanteigingen. Je ziet bijvoorbeeld dat dit geen probleem is bij moslims in de moslim wereld, maar vooral iets is waar moslims in het westen mee geconfronteerd worden. Dus hetgene wat ik hier ga behandelen is vooral datgene dat wij moslims dienen te weten inzake deze kwestie.

Volgende hadeeth staat zowel in Bukharie als in Muslim:

> Het was overgeleverd door Abu Hurairah (radiallahu anhu): Eens bad de profeet het ochtend gebed en vervolgens richtte hij zich tot de mensen en zei:" Terwijl een man zijn koe besteeg zei de koe"We zijn hier niet voor geschapen, maar we zijn geschapen om te ploegen." Hierop reageerden de mensen verbaast: "Geprezen zij Allah! Een koe die spreekt!" De Profeet zei: "Ik erin, en Abu Bakr en Umar geloven dit ook, terwijl geen van beiden aanwezig waren.
> Terwijl een man alleen met zijn schapen was, viel een wolf aan en nam één van de schapen mee. De man achtervolgde de wolf totdat hij het schaap bevrijdde van de wolf, waarop de wolf zei: "Je hebt het van mij bevrijdt; maar wie zal het op een dag beschermen van wilde dieren wanneer er geen schapenhoeder zal zijn om hen te beschermen behalve ik?" Hierop reageerden de mensen verbaast: "Geprezen zij Allah! Een wolf die spreekt!" De Profeet zei: "Ik geloof erin , en Abu Bakr en Umar geloven het ook terwijl geen van beiden aanwezig waren.
>
> Bukhari boek 56: hadeeth 677

Wat heeft dit met het onderwerp te maken? De reden dat ik deze hadeeth aanhaal is een zeer belangrijk onderdeel van Islam en dat is Imaan, geloof. **Als jij gelooft in Allah en Zijn Boodschapper dan neem jij *alles* aan dat van hen komt**, vanwege je Imaan (geloof). Of het nu logisch voor je is of niet, of je het nu prettig vindt of niet, je zegt:' Sami'na wa ata'na'.

وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

En zij zeiden: "Wij hebben gehoord en wij gehoorzamen." (2:285)

We horen en we gehoorzamen. Dus niet alles behoeft een logische verklaring. Zolang je gelooft in Allah en Zijn boodschapper zal je alles accepteren dat van hen afkomstig is. Alles wat de Boodschapper van Allah zei en deed, accepteren we en daar houden we van. Dus wat de vijanden van Islam ook zeggen; je zal zeggen: "Als de booschapper van Allah dit gedaan heeft is het juist en goed, en ik ben blij dat hij dit zo gedaan heeft.'" De Boodschapper van Allah zei: " jullie zijn verbaast dat een koe en een wolf spreken. Maar ik geloof dat dit gebeurde en Abu Bakr en Umar geloven dat dit gebeurde, terwijl geen van beiden aanwezig waren."

Dus de profeet toont de hoge graad van imaan aan van Abu Bakr en Umar, doordat de profeet (vrede zij met hem) zei dat zij overal in gelovenden wat hij zei, ook al hebben ze het niet gehoord. Hun mate van Imaan is zo groot dat, zelfs indien ze geen getuigen waren , zij de profeet (vrede zij met hem) geloofden. Als hij iets zei, dan was dit juist.

En dit was met alles zo wat de Boodschapper van Allah deed, of het nu het huwelijk van "Aisha was, of het huwelijk met Zainab bint Jash of de executie van Banu Quraidah of zijn veldslagen. Werkelijk alles wat de profeet van Allah deed. Als hij (vrede zij met hem) iets daadwerkelijk deed, dan was dit djuiste handeling. We moeten dit dus als uitgangspunt nemen. Als moslims nemen wij alles aan dat de profeet gedaan heeft en als we ergens verklaringen of uitleg over geven is dit alleen omwille van 'yatma'inna qalbi'. Net zoals toen Ibraheem aleihisalaam vroeg om te zien hoe Hij de doden uit de dood deed herijzen, en Allah vroeg, "ben jij geen gelovige?" Waarop Ibraheem aleihisalaam zei; ja ik geloof maar ik wil het graag zien zodat ik rust kan vinden in mijn hart (='yatma'inna qalbi').

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّ أَرِنِى كَيْفَ تُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَـٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِى

En (heb jij niet gezien) toen Ibrahiem zei: "Mijn Heer, toon mij hoe U de doden doet leven". Hij (Allah) zei: "Heb jij niet geloofd"? Hij zei: "Jawel maar om mijn hart gerust te stelllen". (2:260)

Maar het geloof is al aanwezig. Dus als we trachtten de Hiqhmah (wijsheid) achter bepaalde daden van de profeet vrede zij met hem aan te tonen, dan doen we dit niet om Imaan te verkrijgen in zijn daden. Het imaan is er al, het is slechts voor dat extra beetje rust van het hart.

Het moet duidelijk gesteld worden, als een moslim geraakt is (in zijn geloof) door deze aanteigingen, als bij een moslim ook maar en mosterdzaadje aan twijfel bestaat in zijn hart over de juistheid van een van de daden van de profeet dan is dit geen zonde. **Het is ongeloof en plaatst een moslim uit de Islam**.

Als jij in je hart gelooft dat iets dat de profeet deed beter niet gedaan had kunnen worden, of als je gelooft dat iets dat hij deed, op een betere manier gedaan had kunnen worden, dan is dit iets waarbij dit een persoon uit zijn geloof kan plaatsen.

Dat wat de profeet (vrede zij met hem) deed was menselijke perfectie. Het is de best mogelijke manier van leven volgens de menselijke capaciteiten. Dus als we spreken over de Hiqmah, (wijsheid) achter het huwelijk met "Aisha dan is dit slechts ter verlichting van onze geest en omwille vanhet verkrijgen van extra zekerheid in onze harten.

Shaitaan

Shaitan is professioneel in het verdraaien van de werkelijkheid, en het goede op het kwade te doen lijken, en vice versa. Kortgezegt is dat de rol van shaitan. Tazeen: Aantrekkelijk maken.

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَغْوَيْتَنِى لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

Hij (Iblis) zei: "Mijn Heer, omdat U mij heeft doen dwalen, zal ik voor hen (hun slechte daden) zeker schoonschijnend maken op de aarde, en ik zal hen zeker allen doen dwalen . (15:39)

۞ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوا۟ لَهُم مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

Wij stelden gezellen (duivelen) voor hen aan, die hetgeen vóór hen en achter hen was schoonschijnend maakten. (41:25)

Hij maakt iets mooier, je plaatst een masker overde buitenkant van iets. Een Façade. Dus het ziet er anders uit dan wat het werkelijk is. Dat is "zeena". Zeena is een bedekking. En Shaitan zegt "Dit zal mijn rol zijn". Ik zal Jannah bedekken en het lelijk doen lijken, en ik zal de Hel bedekken en het aantrekkelijk doen lijken. (Dwz de daden die je naar deze twee eindbestemmingen doen brengen) Ik zal het goede bedekken en dit slecht doen lijken en ik zal het slechte bedekken en dit goed doen lijken." Eigenlijk heeft Shaitan ons al verteld wat hij zal doen. Shaitan is dus eigenlijk goed in het verdraaien van dingen en het geheel omdraaien van zaken. En hij is eringeslaagd om het beste tot het slechste te verlagen en het slechtste tot het beste te verheffen. Dit huwelijk tussen Mohammed (vrede zij met hem) en "Aisha (ra) is eigenlkijk het beste wat ons als Moslims overkomen is. Dit huwelijk waar sommige moslims twijfels over hebben, ze verzaken in te zien dat dit het meest gezegende huwelijk van Mohammed (vrede zij met hem) is geweest. Waarom dit zo is? Als Mohammed (vrede zij met hem) niet met 'Aisha"Aisha (ra) getrouwd was geweest, hoeveel van onze religie was dan verloren gegaan. Aisha'Aisha is de vierde onder diegenen die de meeste Ahadeeth hebben overgeleverd. Op nummer 1 staat Abu Hurairah, vervolgens Abdullah ibn Umar, Anas bin Malik en dan 'Aisha. Er bestaat geen boek van Fiqh dat niet de opinies van 'Aisha bevat. Er is geen boek van

Tafseer of een boek van Hadeeth dat niet de naam van 'Aisha noemt. En zoals ibn Hajar al Asqalani zei, ze is de grootste vrouwelijke geleerde die onze ummah heeft gekend! Misschien wel de grootste vrouwelijke geleerde die ooit geleefd heeft!

Wat kennis betreft is het een concensus onder de geleerden dat 'Aisha(ra) meer kennis had dan Khadeeja (ra) en alle andere vrouwen uit de Ummah van Mohammed (vrede zij met hem) . Onze Religie zou er anders uit hebben gezien, had Mohammed (vrede zij met hem) 'Aisha (ra) niet gehuwd. Hoe durft een Moslim dit huwelijk dan in twijfel te trekken terwijl het zo zegeningsvol voor ons is geweest!

Motivatie van Mohammed vzmh

Het is voor ons Moslim uitermate belangrijk om de onderliggende gedachte achter al dat de Boodschapper van Allah deed te snappen. Ga niet direct uit van datgene dat je ziet maar kijk naar de motivatie achter deze handelingen. Er is een algemene motivatie achter al dat Mohammed vrede zij met hem deed. En die motivatie is de bevordering van Islam. Alles dat hij vrede zij met hem deed was ter bevordering van Islam, zelfs datgene dat hij deed voordat hij profeet werd. Allah subhana wa ta 'Ala plande deze zaken voor hem vrede zij met hem voor de bevordering van Islam. En dus hoewel hij vrede zij met hem niet wist dat dit zijn toekomst was, bracht Allah zijn swt leven in kaart. Het huwelijk tussen Mohammedvrede zij met hem en Khadeedja, hoewel deze plaatsvond voor het profeetschap, Allah plande en bestemde dit voor met een doel. Waarom bestemde Allah voor dat Mohammedswt met Khadeedja trouwde terwijl zij 15 jaar ouder dan hij was. Alles dat RasoolAllah swt deed was ter bevordering van de Religie van Allah.

Nu wat betreft het huwelijk van hem saw met 'Aisha.

1) Zijn huwelijk met 'Aisha werd geacepteerd destijds, niemand protesteerde hiertegen. Dus volgens de norm toendertijd, was het geen probleem om dit te doen. Anders zouden de munafiqeen en kufaar hiertegen geprotesteerd hebben, maar er zijn geen ahadeeth die dit vermelden.
2) Al die Feministen en vrouwenrechten promoters die spreken over onderwerp en zeggen dat dit een vorm van misbruik was, moeten inzien dat 'Aisha ra zelf zich zo vereerd en gelukkig was dat zij de echtgenote was van de beste persoon ooit; Mohammed saw. Wie zijn zij dan om voor 'Aisha in de bres te springen. De Koningen van die tijd wensden de voeten van Mohammed saw te wassen. Heraclius, de heerser van het Byzantijne rijk, hij zei als ik daar bij hem was zou ik zijn voeten hebben gewassen. En elke vrouw in deze Ummah zou zich vereerd voelen om verwant te zijn aan Mohammed saw, wie zijn die vijanden van Islam dan die 'Aisha menen te verdedigen. Als 'Aisha ra zoveel van Mohammed saw hield, wie ben jij dan om over dit onderwerp te spreken! Vrouwen zouden zichzelf aanbieden aan Mohammed saw zeggende; "We willen met jouw trouwen".

Er is wijsheid in het trouwen van Mohammed (vrede zij met hem) met 'Aisha ra op zo'n jonge leeftijd. Er is wijsheid in het trouwen van Mohammed (vrede zij met hem) met 'Aisha als persoon, er is wijsheid in het feit dat hij haar huwde op die leeftijd, er zit wijsheid in het feit dat 'Aisha de dochter was van Abu Bakjr ra, er zit wijsheid in het hele gebeuren.

Allah stw heeft 'Aisha ra begunstigd met het verstand van een geleerde. Niet zomaar iedere vrouw had deze rol kunnen vervullen. Allah swt begunstigde haar met unieke gaven. 'Aisha ra zelf zei dat de metgezellen zouden luistern naar wat de Boodschapper van Allah vertelde, en zij zouden dit direct toepassen in de praktijk. Ze zouden geen verdere navraag doen. Daarentegen als de Boodschapper van Allah mij iets vertelde zou ik vragen stellen en met hem deze zaken bediscuseren. Wat 'Aisha ra hier verteld is dat de Sahabah ra de Boodschapper van Allah saw zo respecteerden dat ze niet durfden om in discussie met hem saw te gaan. De Boodschapper van Allah zou iets zeggen en zij zouden dit stilletjes ten uitvoer brengen. Maar vanwege de informele relatie tussen 'Aisha en Mohammed saw, zijn vrouw zijnde, stond ze in een positie waarin ze met hem in discussie kon gaan. Ze kon dus vragen "Hoe zit dit en hoe zit dat." En "Waarom is dit zo?", dus vanwege haar informele relatie met de Boodschapper van Allah en omdat ze een nieuwsgierige geest had, heeft dit haar voorbereid om een geleerde te worden. Want een geleerde dient een nieuwsgierige aard te hebben.

Ibn Abbas ra zei: “Mij werdt een nieuwsgierige tong gegeven.”

Dus dit is een kwaliteit die geleerden dienen te hebben, ze zijn altijd op onderzoek uit naar de redenen en wijsheid achter dingen. Maar iemand die neemt en toepast, weet mogelijk niet alle details en weet misschien niet de redenen en concepten achter een daad hoewel ze deze wel tot uitvoer brengen. En 'Aisha ra was dus begunstigd met een dergelijke geest.

We weten allen dat hoe jonger de persoon des te sterker het geheugen is. Onze religie is er een van uit het hoofd leren, zeker in de eerste stadia was het een mondeling overgebrachte boodschap. De Quran en Ahadeeth werden mondeling verspreid. Dus je hebt een geest nodig die al deze informatie in zich op kan nemen. En de beste leeftijd hiervoor is boven de zes jaar. Dat is ook de reden dat de begin leeftijd op scholen zes is. Als je een student neemt van 18 en je wilt hem dit alles leren dan is dit te laat. Dus Allah swt bepaalde dat 'Aisha met Mohammed (vrede zij met hem) trouwde op zes jarige leeftijd en dat ze bij hem introk op negen jarige leeftijd. Zodat ze op de optimale leeftijd was wat betreft haar geheugen. En dat is waarom 'Aisha ra op de 4e plaats staan wbt het aantal overleveringen van Hadeeth. 'Aisha ra overleverde meer Ahadeeth dan haar vader, meer dan Umar bin Khattab, meer dan Uthman ibn Affan, meer dan Ali ibn Abi Talib. Waarom? Omdat ze op zeer jongeleeftijd begon. Anders dan Abu Bakr die op gevorderde leeftijd begon en Umar bin Khattab die begon op 28 jarige leeftijd, en Uthman...Ali ibn Abi Talib begon wel op jongeleeftijd maar werd ook op relatief jonge leeftijd Shaheed. En dat is nog een wijsheid achter 'Aisha ra haar jonge leeftijd, zo kon zij het stadium van de Tabe’een (een latere generatie, de generatie na de sahabah) kon bereiken. Zij waren de studenten van de Ummah. De Sahabah vestigden Islam, maar de Tabe’een dat was een generatie van geleerden. Zij kwamen in een periode waarin Islam reeds gevestigd was en dus focusden ze zich op kennis vergaren. Dat is dus het verschil tussen de Sahabah en de Tabe’een. De Sahabah waren praktischer, zij gingen erop uit om Jihad te verrichten, het Khalifaat op aarde te vestigen. De Sahabah legden de voorbereidingen voor de volgende generatie de Tabe’een. De Tabe’en kwamen en alles was gereed en dus richtten zij zich op kennis vergaren. En dus waren het de Sahabah die overleefden tot in de periode van de Tabe’een, degenen die hun kennis konden overbrengen, zoals Abdullah ibn Masood, Abdullah ibn Abbas en Abdullah ibn Umar, dit waren Sahabah wiens opinies ons bereikt hebben. Want zij hadden de kans hun kennis over te dragen aan de Tabe’een. Maar Abu Bakr ra stierf twee jaar na Mohammed (vrede zij met hem) en dus zijn er weinig Ahadeeth overgeleverd van hem. Er bestaan meer Ahadeeth van bijvoorbeeld ibn Abbas en abu Saeed al Khudri. Een andere wijsheid achter het huwelijk met 'Aisha op zo’n jonge leeftijd is dus dat ze de Tabe’en kon onderwijzen. Anders had ze haar kennis met zich mee het graf in genomen.

De andere huwelijken van de Boodschapper van Allah

De Boodschapper van Allah woonde in Makkah in een sameleving die veel Fasad (corruptie) kende. In een Hadeeth somt 'Aisha ra de soorten huwelijken op die men kende in Jahiliyyah. Er waren bordelen in Makkah. Deze hadden vlaggen, en mannen bezochten deze om zina te plegen. En er was een type huwelijk, en eigenlijk was het geen huwelijk maar ze sprak over de soorten huwelijken in deze hadeeth in Bukhari, waarin een vrouw gemeenschap had met vele mannen en wanneer ze zwanger zou worden zou ze het kind bekijken en welke man het meest op het kind leek zou als de vader worden aangewezen, een claim die hij niet kon ontkennen. En 'Aisha ra beschreef zo al die vormen van prostitutie die in Makkah gebruikelijk waren. Het was een zeer corrupte samenleving. En de Boodschaper van Allah leefde in deze samenleving. Het was een samenleving waarin er geen limiet was op het aantal vrouwen een man huwde. Het was een samenleving waarin de jongeren zina pleegden zonder enige restricties. Maar de Boodschapper van Allah , tot zijn 25ste, hield zich verre van al die losbandigheid. En toen hij besloot te gaan trouwen kon hij, vanwege de hoge status van zijn familie binnen de Qureish, trouwen met de meest mooie vrouw van de Qureish, de jongste en hij kon trouwen met zoveel als hij wilde. Maar de Boodschapper van Allah koos ervoor om te trouwen met een dame die 15 jaar ouder was dan hij, Khadidja ra, en trouwde geen vrouw naast haar gedurende haar hele leven. Toen hij haar huwde was hij 25 en zij was 40. En hun huwelijk duurde 25 jaar. Ze stierf toen ze 65 jaar oud was en de Boodschapper van Allah was 50. Dus het imago dat de vijanden van de Islam proberen te tekenen van de Boodschapper (saw) is in zijn geheel niet op de realiteit gebaseert.

De Boodschapper van Allah jaagde niet achter zijn lusten aan. Dit was een huwelijk dat door Allah swt geplanned was. Khadidja (ra) was welvarend en haar welvaart zou dus gebruikt worden ter bevordering van Islam. Khadidja ra was een geduldige vrouw, en zij zou de profeet saw geestelijk steunen. Khadidje ra verrichtte een sleutelrol in de eerste fases van de dawah. En de Boodschapper van Allah zou haar toewijding nooit vergeten, en hij bleef Khadidja ra altijd erg dankbaar. En hij zou zeggen:" Khadidja geloofde in mij toen iedereen mij verwierp. Khadeedja ra steunde mij toen iedereen tegen mij was. Zij steunde mij met haar weelde en haar ziel. En Allah zegende mij met kinderen via haar." De enige genelogische lijn van Mohammedsaw die bleef bestaan was via Fatima ra de dochter van Khadeedja ra. En dat was dus een huwelijk dat was betrokken omwille van de dawah. En nadat Khadeedja ra stierf hertrouwde de Boodschaper niet voor een aantal maanden, waarna Umm Hakim ra aan Mohammedsaw voorstelde om Sawda ra te huwen. Zij was de eerste vrouw die Mohammed saw trouwde na Khadidja ra. Sawda ra was een weduwe nadat haar echtgenoot was overleden. De Boodschapper van Allah bood aan haar te huwen om zo voor haar te kunnen zorgen. Dit terwijl ze op gevorderde leeftijd was, ze was in haar 50er jaren.

Toen de Boodschapper van Allah aanbood met haar te trouwen zei ze tegen hem: "Ik heb vele kinderen en ik zie niet graag dat je ongemak ondervind van al die kinderen in je huis." Dus Sawda ra wilde de Boodschapper van Allah niet met al die problemen opzadelen. Maar de Boodschapper van Allah was, net zoals dat zijn echtgenotes de Moeders der Gelovigen waren, de vader van deze Ummah. Hij zag elk van zijn volgelingen als iemand waar hij voor diende te zorgen. En dus wilde hij zorgen voor Sawda ra en haar kinderen. En de Boodschapper van Allah stond erop dat ondanks haar situatie hij toch met haar wilde trouwen. Hierop volgend was het huwelijk met 'Aisha ra. En hierna trouwde hij andere vrouwen en bij zijn overlijden had hij negen echtgenotes. Wat is dan de Hiqma, de wijsheid achter de vele huwelijken van de Boodschapper van Allah. En hoe kan het dat dit opeens gebeurde, voor 25 jaren was hij alleen getrouwd met Khadeedja en hierna had hij meerdere vrouwen. Wat is de wijsheid hierachter. Toen Mohammed saw in Makkah was gaf Khadeedja ra hem alle steun die hij nodig had, en de Boodschapper van Allah stond toen nog niet op het punt waarin hij zijn achterban diende te vergroten. En dus toen bleef hij getrouwd met alleen Kadeedja ra. Maar toen hij zijn Hijra verrichtte naar Medina en de Islamitische Staat oprichtte waren er bepaalde zaken die hij kon bereiken met zijn meerdere huwelijken en een daarvan was het verstevigen van de banden met de verschillende stammen. Zoals zijn huwelijk met een vrouw van Bani Mustalak welke ervoor zorgde dat de hele stam over ging tot de Islam, omwille van haar. En zie ook dat de Boodschapper van Allah een familie verwantschap had met alle vier de Rechtgeleide Khaleefahs. En dit is erg belangrijk. De Boodschaper van Allah trouwde met de dochters van Abu Bakr Saddik en de dochter van Umar bin Khattab. En hij huwde zijn dochters aan Uthman ibn Affan en Ali ibn Abi Talib.

En zo hadden alle vier de Khulafah een familieband met de Boodschapper van Allah. Er was een band van Musaharrah. Hij had eveneens met een voormlige Christelijke en een voormalig Joodse vrouw. Dit om aan te tonen dat de Boodschapper van Allah de erfgenaam is van de Boodschap die de voorgaande Boodschappers brachtten. Mariyyah al Qubtiyyah was een Christen die Moslimah werd (en waarvan de meeste bronnen zeggen dat zij niet trouwde met de Boodschapper van Allah maar zijn slavin bleef vert.) en Safiyyah bint Huyyay bint Aswad die een Jodin was die Moslima werd. Dus de Boodschapper van Allah had onder zijn vrouwen een voormalige Christen en een voormalige Jood. Dit om de om zo ook een relatie te hebben met de voorgaande Ummahs. Safiyyah ra. werd door sommige andere vrouwen van de Boodschapper van Allah gepest en zij zeiden "jij bent een Jood", en zij denigreerde haar op deze manier. En zij ging hiermee naar de Boodschapper van Allah die tegen haar antwoordde dat als zij dit weer zouden doen zij diende te zeggen dat ze de vrouw van een Profeet en de dochter van een Profeet was. Ze was de vrouw van Mohammed saw en de dochter van Haroon as (vele generaties terug).

Een andere wijsheid achter zijn vele huwelijken was het vermeerderen van de ketenen van overleveringen van de verschillende ahadeeth. Wij dienen de sunnah van de Boodschapper van Allah in al haar aspecten te volgen, de sunnah van de Boodschapper van Allah als politieke leider, zijn sunnah als leraar zijn sunnah als imam, zijn sunnah als rechter. En een van de meest belangrijke aspecten van zijn sunnha is de rol van de Boodschaper van Allah als familie man. Hoe kunnen we over die rol leren? Als ons word gezegt dat we het perfecte voorbeeld kunnen vinden in de Boodschapper van Allah en wij zijn sunnah dienen te volgen, waar halen we de informatie vandaan over zijn sunnah binnen zijn huishouden? Hoe leren we over zijn sunnah gedurende de nacht als niemand hem ziet? Zijn Qiyam al Layl, hoe leefde hij binnenshuis, hoe kom je dit alles te weten? En de rol van de Boodschapper van Allah behelst alleen diegene van de Ummah die zich in die positie bevinden. En zo ook de rol van de Boodschapper van Imam die alleen betrekking heeft op hen die zich in die rol bevinden.Maar de sunnah van de Boodschapper van Allah als familie man heeft betrekking op ons allen! En dit is een van de meest belangrijke aspecten van zijn sunnah. En nu heb je de sunnah van de Boodschapper van Allah als Rechter waarover we Ahadeeth hebben via duizenden sahahbah en dan verwacht je dat zijn sunnah als familie man ons alleen via een bron bereikt? Dat zou catastrofaal zijn geweest. Waarom? Omdat de vijanden van Islam zich dan volledig op deze persoon zouden richten, net zoals hoe ze hun aanvallen op Abu Hurairah ra gericht hadden. Dit omdat Abu Hurairah meer dan 5000 ahadeeth heeft overgeleverd focusden ze hun aanvallen op hem, om zo al zijn overleveringen in diskrediet te brengen. Stel dat de volledige sunnah van de Boodschapper van Allah via slechts een echtgenoot kwam. Hoe zwaar zou deze persoon aangevallen worden. Dus om ervoor te zorgen dat de overleveringen Mutawatir zouden zijn (van zoveel bronnen dat de juistheid onbetwijfelt is) heeft Allah swt voorgeschreven dat de Boodschapper van Allah met meer echtgenotes trouwde dan ieder ander van deze Ummah. Dit was een uitzondering voor hem. Het limitiet voor de Ummah is vier voor de Boodschapper van Allah negen. Denk hierover na, wat is de wijsheid achter deze uitzondering die Allah swt voor Mohammed (vrede zij met hem) heeft gemaakt. Dit was om te garandereen dat de leringen van Mohammed saw via meerdere wegen zouden komen. Meerdere ketenen van overlevering. Ook helpt dit om de kennis over te brengen aan een groter aantal mensen. Dus in plaats van een leraar heb je er nu negen. En ze onderwijzen allen dezelfde stof. En soms vullen ze elkaar aan. Als een een bepaald aspect vergeten is vullen de anderen dit aan.

En zo zie je dus dat, alle lof zij Allah, Allah swt bij elk stadium de Boodschapper van Allah voorzag met wat hij nodig had, in het vroege stadium voorzag hij hem met Khadeedja, en later toen het tijd was voor de Shariah trouwde de Boodschapper van Allah met 'Aisha en zijn andere echtgenotes. Een belangrijk feit dat je dient te in te zien is dat bij meerdere huwelijken de Boodschapper van Allah voor een vrouw zorgde van zijn Ummah die behoefte had aan steun en hulp. Een voorbeeld hiervan zijn Umm Salamah en Umm Habeebah bijvoorbeeld. Umm Habeebah was getrouwd met Ubaydullah ibn Jahs en zij maakte hijra naar al Habasha (Abesinie) toen ze hier aankwamen zag Umm Habeeba een droom. Umm Habeebah was de dochter van Abu Sufyaan. Ze zag gedurende de nacht een droom waarin het uiterlijk van haar man, Ubaydullah misvormt was. Ze was erg geschrokken van die droom. De volgende morgen vertelde Ubaydullah ibn Jahs dat hij christen was geworden. Hij verliet dus Islam voor het Christendom. Umm Habeebah zei dit was de droom die ik heb gezien, en ze vertelde hem haar droom. Ze zei dat het had geen effect op hem had en hij terug keerde naar het drinken van alcohol tot hij stierf. En hij stierf als een Murtad (een ketter). Dit woog zeer zwaar op Umm Habeebah. Umm Habeebah was van de hoge klasse van Makkah. Ze was de dochter van de leider van Makkah Abu Sufyan. Ze kwam van een welvarende familie. En ze moest haar geboortestad Makkah verlaten voor Abesinie. Om daar een zwaar leven te leiden. Dus ondanks haar

hoge klasse en haar welvaart ging ze naar Abesinie om dit zware leven te leiden! En voeg daar aan toe dat haar echtgenoot ongelovig wordt. Dus nu verwerpt haar vader haar en haar echtgenoot is een Murtad! Stel je voor hoe zwaar dit moet zijn geweest voor Umm Habeebah! Ze ging door een zware calimiteit heen. En dan stuurt de Boodschapper van Allah een brief naar de Najashi (koning van Abisinie) om hem saw met Umm Habeebah te trouwen. Dit als een steun voor Umm Habeebah want de Boodschapper van Allah ontmoette Umm Habeebah niet tot jaren later. Maar dit was om Umm Habeebah in deze moeilijke periode waar ze door ging te steunen. En An Najashi was degene die de Aqd (huwelijks rite) verrichte tussen de Boodschapper van Allah en Umm Habeebah. Want de Boodschapper van Allah was niet in Abisinie. Maar de Boodschapper van Allah wilde haar in deze moeilijke periode steunen. En toen Abu Sufyan dit hoorde, en die vijanden van de Islam denken de vrouwen van de Profeet te verdedigen, toen Abu Sufyan de vijand van de Boodscapper van Allah hoorde dat de Boodschapper van Allah met zijn dochter getrouwd was, wat zei hij toen? Hij zei:"Wie is een betere man om mee te huwen dan Mohammed saw?" Abu Sufyan was zo trots en blij datzijn dochter met Mohammed saw getrouwd was. Als Abu Sufyan de vijand van Islam zo trots is dat zijn dochter met Mohammed saw gehuwd is wie ben jij dan om de huwelijken van al Mustapha (andere naam voor de Profeet) te bekritiseren! Umm Salamah zat in een soortgelijke situatie, haar echtgenoot was overleden en de boodschapper van Allah trouwde haar. Hafsa de dochter van Umar bin Khattab, toen haar echtgenoot kwam te overlijden, wilde Umar bin Khattab dat zijn dochter met de beste persoon zou trouwen. Hij wilde het beste voor zijn dochter. En dus ging hij naar Abu Bakr en zei ik wil dat je met mijn dochter trouwt. Abu Bakr ra zweeg. Hij zei noch ja noch nee. Umar bin Khattab was zo beledigd. Hij dacht als hij het wil laat hem dan ja zeggen en als hij het niet wil laat hem dan nee zeggen. Hij was erg gekrengt. Hij voelde zich erg gekrengt dat dit gebeurt was. Vervolgens ging hij naar Uthman ibn Affan en zei ik wil jouw mijn dochter huwen. Uthman ibn Affan zei nee. Nu, SubhanAllah, de reden dat Abu Bakr zweeg is omdat hij hoorde dat de Boodschapper van Allah geintreseerd was om met de dochter van Umar bin Khattab te trouwen. Hij vertelde niet dat de Boodschapper van Allah geintreseerd was omdat hij niet iets wilde vertellen wat de Boodschapper van Allah misschien niet openbaar wilde maken. Umar bin Khattab kreeg het gevoel dat hij vast zat, Abu Bakr ra reageerde niet en Uthman ra zei nee. Umar bin Khattab voelde zich dus wat gekrengt, totdat de Boodschapper van Allah bij hem kwam en zei ik wil met je dochter trouwen. En toen verklaarde Abu Bakr dat de reden dat hij niet reageerde was omdat hij de Boodschapper van Allah over haar had horen praten. De Boodschapper van Allah wilde deze relatie tussen hem en Umar bin Khattab omdat Umar bin Khattab tot een verre stam behoorde.

Zonder alle huwelijken van de Boodschapper van Allah hier te behandelen denk ik dat het duidelijk is dat deze in het belang van Islam en dus in ons belang gesloten waren. De Boodschapper van Allah deed dus deze zaken en hij had hierbij ons belang in zijn achterhoofd. Zelfs bij zijn huwelijken. Want hij koos voor ons onze moeders. Hij selecteerde wie tot de Ummahat ul Mu'mineen zou behoren. Wie de Moeders van deze Ummah zouden zijn. En Allah swt selecteerde voor Mohammed saw zijn echtgenotes omdat deze zijn echtgenotes zouden zijn in Jannah. Het is niet slechts in Dunya maar zowel Dunya als Akhira.

"En Gebeden en Vrede zij met Mohammed en over de Familie van Mohammed zijn Metgezellen veel vrede en tasleem."

Vragen en antwoorden sessie:

Vraag:

U zei dat de vrouwen van de Profeet saw Safiyyah ra pesten en hij zei dat ze hen moest antwoorden dat zij de echtgenoot van een Profeet was en de dochter van een Profeet. Was dit symbolisch bedoeld omdat ze Joodse was? Want zij was toch niet de dochter van Haroon as, hoe moeten we dit zien?

Antwoord:

Sommige Joodse stammen van Medina trokken hun lijn van voorouders terug tot Haroon as. Dus Safiyyah bint Akhtab was van de nazaten van Haroon as. Dus dit werd letterlijk bedoelt.

Vraag:

De Profeet saw was het beste voorbeeld dat je kunt wensen en hij huwde een voormalige Joodse en voormalig Christelijke vrouw, maar tegenwoordig trouwen Moslims alleen binnen hun eigen binnen hun eigen stammen en binne hun eigen nationaliteit. Dus Bengali's trouwen met Bengali's. Pakistanen met Pakistanen, Arabieren met Arabieren en er is niet meer die interactie tussen de verschillende groepen. Kunt u mij vertellen waarom dit zo is?

Antwoord:

Als dit met het oog is op de culturele verschillen dan is dit geen probleem. Soms bestaan er culturele verschillen die een huwelijk moeilijk maken. En dat is binnen de Fiqh een geaccepteerde reden om geen inter-culturele huwelijken te betrekken. Zelfs op culinair gebied kan dit moeilijkheden opleveren, bijv. wanneer de echtgenote zeer gekruid voedsel maakt en de echtgenoot dit niet gewend is. Dit kan problemen veroorzaken. Maar als beide groepen berreid zijn om toegeefelijk te zijn wat betreft hun cultuur dan is er geen probleem in zo'n inter-cultureel huwelijk. Maar vanuit 7 jaar ervaring als Imam kan ik zeggen dat bij inter-culturele huwelijken dit vaak voor problemen zorgt en dit resulteert vaak in een echtscheiding. En dit zag ik zeer regelmatig, uitzonderingen daargelaten.

Vervolg Vraag:

Maar welke cultuur spreekt u hier over? De Landscultuur of Islamitische Cultuur. Als Moslim zijnde dienen we toch de Islamitische Cultuur aan te houden?

Er zijn culturele aspecten die niet tegenstrijdig zijn met Islam. De tradities van een stam, het eten dat ze eten de klederdracht dit zijn zaken die Islamitisch gezien anders kunnen zijn (daar waar het niet tegen de Shariah ingaat). Een Amerikaanse Moslim (of een Nederlandse of Belgische Moslim) heeft een andere cultuur dan een Arabische Moslim. Er bestaan wel degelijk verschillen in de manier ze eten, de familie banden en hoe men elkaar bijvoorbeeld bezoekt. Een Amerikaanse Moslima zou het bijvoorbeeld moeilijk vinden om in het huis van haar schoonouders te leven. Maar voor een Pakistaanse vrouw is dit geen probleem en normaal. Dit is een mogelijk cultureel verschil en beiden zijn Islamitisch geoorloofd. Het is vaak voorgekomen dat een Arabier trouwde met een Amerikaanse Moslima en ze terug keerden naar Saudi of Kuweit en ze bij de schoonouders introkken. En uiteindelijk eindigde het huewlijk in een echtscheiding omdat de zuster niet met die situatie om kon gaan. Want het was anders dan haar cultuur. Deze verschillende culturele aspecten mogen zolang ze niet tegen de Shariah indruisen.

Appendix 1

Hadith al Ifk: laster aangaande ‘Aa-ieshah

Bewerkt overgenomen van: http://uwkeuze.net/het-verhaal-van-ifk-laster-aangaande-aa-ieshah/

<<<*Oemm al-Moe-eminien*: Moeder der Gelovigen – een titel voor de vrouwen van de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem).>>>

De *sierah* (biografie van de profeet) staat vol met gebeurtenissen waaruit wij voordelen kunnen halen in ons dagelijks leven. Het verhaal van de *ifk* is zo’n gebeurtenis die vol zit met lessen.

Eén van de meest ingrijpende periodes in het leven van de profeet Moh’ammed (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) had betrekking op zijn familie. Het was een aanval, een laster verzonnen door de hypocrieten, tegen ‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar), zijn meest geliefde vrouw en één van zijn meest nabije metgezellinnen.

In de Arabische taal wordt dit incident *h’aadiethoel ifk* (de gebeurtenis van laster) genoemd. Het vond plaats na de veldslag van *al-Ah’zaab* in het zesde jaar na de *hidjrah*, gedurende een kleine expeditie waaraan de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) deelnam, en deze expeditie wordt ook wel *Ghazwatoe Baniel Mostalieq* of *Ghazwatoel Moeraythie* genoemd.

We zijn enorm bevoorrecht dat Allah de Verhevene in de Qor-aan verzen – die rijk zijn aan lessen – geopenbaard heeft over dit mooie verhaal, en dat *imaam* al-Boekhaarie gedetailleerd het verhaal van niemand anders dan ‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zelf heeft verhaald. Dit verhaal is daarom authentiek bewaard gebleven, zonder enige twijfel. (Klik op onderstaande afbeelding om het vergroot weer te geven.)

‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) verhaalde: “Wanneer de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) de intentie had om te reizen, trok hij altijd lootjes onder de (zijn) vrouwen. Dus wier lot werd getrokken, zou de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) vergezellen gedurende zijn reis.”

Dit laat ons zien hoe rechtvaardig en eerlijk de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) zijn vrouwen behandelde, ondanks het feit dat volgens de sterkste mening hij vrijgesteld was van de regel voor mannen dat ze hun vrouwen eerlijk moesten behandelen. We leren ook uit deze korte introductie dat de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) zijn vrouwen meenam op expedities of naar het slagveld, maar alleen als hij voelde dat de kans op overwinning erg groot was. Als de situatie te gevaarlijk was, dan liet hij ze achter. Deze h’adieth *laat daarom zien dat het toegestaan is voor een vrouw om te reizen, zelfs tijdens een oorlog, zolang ze vergezeld is door haar* mah’ram, *zoals ‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) vergezeld werd door de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem).*

‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei verder: “Dus hij had lootjes getrokken voor één van zijn expedities en mijn naam werd getrokken, dus reisde ik met de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) mee. Dit was nadat de verzen met betrekking tot de *h’idjaab* waren geopenbaard, dus reisde ik in mijn *hawdadj* en werd daarin gedragen.”

De hawdadj *is een draagstoel (gesloten zetel) die bovenop de kameel werd geplaatst en waar de vrouw in zat. Ze reden niet in het openbaar op een kameel. 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) reed aldus in een* hawdadj, *hoewel ze volledig bedekt was in* h'idjaab *en* niqaab. *Ze reisde dus niet openlijk, maar had een soort bescherming, een barrière zodat mannen haar niet konden zien tijdens haar reis en ze meer beschermd was.*

Ze zei verder: "Nadat de expeditie voorbij was en we teruggingen naar al-Medienah, gaf de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) het bevel om gedurende de nacht buiten al-Medienah te kamperen."

Dit laat ons zien dat het de Soennah *was van de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) om al-Medienah niet in de nacht binnen te gaan. Hij zei zijn metgezellen om nooit 's nachts terug te keren naar huis van een reis (Nederlandstalige interpretatie): "Laat de mensen van het huishouden niet schrikken." Hij adviseerde hen buiten de plaats van bestemming te kamperen zodat het nieuws van hun aankomst verspreid zou worden. In een andere* h'adieth*zei hij dat dit was, zodat "de vrouwen zichzelf konden voorbereiden en het haar verwijderd kon worden dat verwijderd moest worden." Met andere woorden, een vrouw zou zichzelf mooi moeten maken voor haar man wanneer ze weet dat hij terug zal keren van een reis. En dit laat weer zien hoe belangrijk het is dat een vrouw zichzelf mooi maakt voor haar man. (Alsook dat een man zichzelf mooi maakt voor zijn vrouw).*

En 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei verder: "Toen het bevel werd gegeven om te kamperen, stond ik op en liep weg van het leger om mijzelf te verlichten (d.w.z. mijn behoefte te doen). Toen ik terugkeerde, voelde ik aan mijn borst en keek en zag ik dat mijn onyx ketting was gebroken (en gevallen), dus ging ik terug naar waar ik was geweest (om ernaar te zoeken). Ik was laat door het zoeken ernaar en in de tussen tijd hadden de mensen die mijn *hawdadj* droegen deze alweer op de kameel geplaatst, ervan uitgaande dat ik erin zat. In die tijd waren vrouwen erg mager en licht van gewicht. Ze aten normaliter slechts een paar stukjes voedsel, dus de mannen merkten niet op dat de *hawdadj* leeg was toen ze het optilden en op de kameel plaatsten. En daar komt nog bij dat ik een jonge vrouw was. De kameel ging dus verder en ik vond mijn ketting nadat ze al waren vertrokken. Tegen de tijd dat ik terug was gekomen bij de kampeerplek, was er geen ziel te bekennen."

We leren hier over de eenvoud van 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) gezien het feit dat haar ketting gemaakt was van een soort steen (onyx), en niet van goud, zilver of diamant. Ze was getrouwd met de leider van Arabië, de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem), die gelijk was aan een koning, en toch droeg ze een ketting die van iets simpels gemaakt was. Dit laat het gebrek aan interesse voor deze wereld zien van de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) en zijn vrouwen (moge Allah tevreden zijn met hen), en hun onthechting van deze doenyaa *(wereld). 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) was tevreden met haar onyx ketting. We leren ook hiervan het belang geld te sparen en niet te verkwisten. Deze ketting was niet veel waard, maar toch ging 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) ernaar zoeken.*
We vangen ook een glimp op van de levenswijze van de sah'aabah *uit 'Aa-ieshahs opmerking dat Arabische vrouwen in die tijd niet zwaar waren omdat zij gewend waren "slechts een paar stukjes voedsel te eten".*

We leren nog meer over de schaamte van de sah'aabah. *Ze hadden zeker aan 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) kunnen vragen of ze in de* hawdadj *zat voordat ze vertrokken van de kampeerplek, maar dit deden ze niet vanwege hun enorme*

schaamte en omdat ze het contact tussen mannen en vrouwen zo minimaal mogelijk hielden. Ze verlaagden de hawdadj, *lieten* '*Aa-ieshah* (*moge Allah tevreden zijn met haar*) *gaan, en gingen na een tijdje ervan uit dat ze weer terug was gekeerd en hervatten hun reis weer.*

'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) ging verder met haar verhaal: "Dus ik bleef op mijn plek en ging er vanuit dat ze zouden ontdekken dat ik er niet was en terug zouden komen voor mij. Toen ik op mijn plek aan het wachten was, viel ik in slaap. Safwan ibn al-Moe'attal as-Soelaamie (één van de metgezellen) had achterstand opgelopen bij het leger. Om onbekende reden was hij laat en liep hij niet met het leger en kwam mijn richting op. Hij zag het figuur van een slapende persoon en toen hij me zag, herkende hij mij omdat hij mij gezien had voor de openbaring van de verzen betreffende de *h'idjaab*. (Sommige bronnen melden dat hij met opzet achter de karavaan reisde om dingen op te pikken die onopzettelijk achtergelaten werden. En Allah weet het best.) Ik werd wakker door zijn uitroep "*laa h'awla wa laa qoewwata illaa billaah*" toen hij me herkende, dus ik bedekte mijn gezicht met mijn buitenste gewaad."

Merk hier de intelligentie van 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) op dat ze om haar heen keek, zag dat het leger weg was en er vanuit ging dat ze vast wel terug zouden komen om haar te zoeken. In plaats van in paniek te raken, zien we dat ze moedig is en helemaal niet bang is om alleen te zijn in de woestijn; ze zocht een boom op en ging zitten en viel zelfs in slaap.

Dit deel laat ook zien dat het toegestaan en *Soennah* is om "*laa h'awla wa laa qoewwata illaa billaah*" te zeggen ten tijde van onheil, nood en grote fitnah.

Aboe Moesaa (moge Allah tevreden zijn met hem) verhaalde: "De boodschapper van Allah (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) zei tegen mij (Nederlandstalige interpretatie): 'Zal ik jou vertellen over een schat onder de schatten van het Paradijs?' Ik zei: 'Zeker, O boodschapper van Allah!' Hij zei: 'Laa h'awla wa laa qoewawatta illaa billaahi (er is geen macht en geen kracht behalve bij Allah).'" (Overgeleverd door al-Boekhaarie en Moeslim.)

'Aa-ieshahs uitspraak dat "hij haar herkende omdat hij haar had gezien vóór de openbaring van de verzen met betrekking tot de* h'idjaab*" is ook één van de sterkste bewijzen die gebruikt wordt door degenen die van mening zijn dat de* niqaab *verplicht is. *Iedereen weet dat een persoon herkend wordt aan diens gezicht. Het feit dat* '*Aa-ieshah* (*moge Allah tevreden zijn met haar*) *zei dat de enige reden dat hij haar herkende was omdat hij haar had gezien voordat de verzen over de* h'idjaab *geopenbaard waren, dient als bewijs dat toen deze verzen geopenbaard werden, de vrouwen hun gezichten moesten bedekken.* '*Aa-ieshah* (*moge Allah tevreden zijn met haar*) *heeft zelfs toegevoegd dat* "*zodra ze hem zag, ze haar gezicht bedekte met haar buitenste gewaad.*"

Ze zei verder: "En ik zweer bij Allah dat we geen enkel woord gewisseld hebben, noch heb ik iets anders gehoord dan zijn uitroep '*laa h'awla wa laa qoewwata illa billaah*'. Hij liet zijn kameel zakken zodat ik er op kon zitten, waarna hij de kameel leidde totdat we de karavaan hadden bereikt waar ze gekampeerd stonden. Daar begonnen de geruchten te verspreiden en degenen die de geruchten verspreidden, waren verwoest; hun leider was 'Abdoellaah ibn 'Oebay ibn Saloel."

We leren eerst iets over het edele karakter van Safwan ibn al-Moe'attal, door het feit dat hij geen woord had gesproken tegen 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar). En we moeten sympathie hebben voor de positie waarin hij zich bevond – wat kon hij anders doen!? Om een bepaalde reden liep hij achter het leger, hij merkte dat ze 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) hadden achtergelaten en hij wist dat dit een grote fout was. Wat kon hij doen? Hij was alleen. Moest hij 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) daar achterlaten en naar de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) gaan en hem informeren zodat hij terug moest gaan? Intussen kon er van alles met 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) gebeurd zijn. Moest hij daar blijven en wachten met 'Aa-ieshah? Hoe kon het leger dat dan weten? Het enige wat hij dus kon doen, was wat hij had gedaan, 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) meenemen op de kameel terwijl hij voor haar uit liep.

Vervolgens leren we iets over het karakter van een hypocriet. 'Abdoellaah ibn 'Oebay ibn Saloel was de leider van de moenafieqoen *(hypocrieten). Één van de eigenschappen van de hypocrieten is dat ze geruchten verspreiden zonder enige aanleiding of rechtvaardiging. Toen zij arriveerden op de kampeerplek, zagen de anderen 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zittend op de kameel terwijl Safwan ibn al-Moe'attal deze leidde. Dit zou voor een gelovige totaal geen aanleiding zijn tot enige verdenking, maar de* moenafieqoen *gebruikten dit voorval om leugens te verzinnen.*

'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei verder: "Dus arriveerden we in al-Medienah, maar ik kreeg koorts en bleef een hele maand ziek. De inwoners van al-Medienah spraken over de laster, maar ik wist er niets van af. Ik was echter wel gekwetst door het feit dat de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) niet meer de zachtheid toonde zoals hij normaal deed als ik ziek was. Hij kwam binnen en vroeg aan ons allen: 'Hoe gaat het met iedereen?,' en daarna vertrok hij. Dus ik verkeerde in twijfel, maar realiseerde me niet dat er iets kwaads gaande was."

Hieruit blijkt de onschuldigheid van 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar), alsook de verwarring die de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) meemaakte toen de mensen over zijn vrouw spraken. Wat moest hij doen? Hij kende zijn vrouw, maar de mensen verspreidden geruchten (laster) dus raakte hij in de war. Maar dankzij zijn edelheid, en omdat hij zag dat 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) ziek was, sprak hij niet over de kwestie. Hij zou het vast wel graag aan haar gevraagd hebben, maar omdat ze ziek was, bracht hij het niet ter sprake, en bezocht hij haar regelmatig volgens zijn normale patroon.

'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei verder: "Nadat ik genezen was, ging ik met Oemm Mistah' ('Aa-ieshahs groottante en de nicht van de profeet) naar de plek waar wij gewoonlijk onze behoeftes deden. We gingen alleen één keer in de zoveel nachten en het was vóór de tijd dat we badkamers nabij onze huizen bouwden. Dus we waren zoals de Arabieren van vroeger en we hadden er een hekel aan om badkamers nabij onze huizen te bouwen.

Dus ik ging naar buiten met Oemm Mistah'. Toen we terugkeerden naar mijn huis struikelde Oemm Mistah' over een steen en riep uit: 'Moge Mistah' vallen,' of: 'Moge Mistah' gedood worden.'"

Wanneer Arabieren iets overkwamen, vervloekten zij altijd iets of iemand. In dit geval vervloekte zij haar zoon.

‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) riep uit: “Wat voor slechts heb je gezegd! Hoe kun je een persoon vervloeken die de Slag van Bedr heeft meegemaakt!?”

‘*Aa-ieshah* (*moge Allah tevreden zijn met haar*) *verdedigde Mistah*’, *hoewel ze niet wist wat er aan de hand was. Ze dacht niets slechts over hem*, *hoewel zijn eigen moeder hem vervloekte. Haar opmerking laat ook zien wat de status is van degenen die in de Slag van Bedr hebben gevochten*; *ze werden beschouwd als behorende tot de hoogste rang van de* sah’aabah (*moge Allah tevreden zijn met hen*). *We leren ook van deze gebeurtenis dat het gevaarlijk is om je ouders boos te maken omdat ze je kunnen vervloeken*, *zoals Oemm Mistah*’ *deed. De profeet* (*Allahs zegeningen en vrede zijn met hem*) *heeft gezegd dat de vloek of* doe’aa-e (*smeekbede*) *van een vader tegen zijn zoon verhoord wordt*.

Oemm Mistah’ antwoordde: “Mijn lieve kind, heb je niet gehoord wat er over jou gezegd wordt?”
Toen ‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) vroeg wat hij had gezegd, vertelde Oemm Mistah’ haar het hele verhaal en het was de eerste keer dat ze hoorde wat er gebeurd was. Ze keerde terug naar huis en werd extreem ziek, erger dan eerst.
Er zijn zelfs overleveringen die zeggen dat ze flauwviel toen ze het verhaal hoorde.
Toen de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) kwam, groette hij haar en vroeg hoe het met haar was. En ze vroeg hem: “Geef je mij toestemming om naar mijn ouders’ huis te gaan om de informatie te verifiëren (die ze had gehoord)?” De profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) ging akkoord.

Naast het begrijpen hoe geraakt ‘*Aa-ieshah* (*moge Allah tevreden zijn met haar*) *werd door het verhaal*, *leren we ook het belang van het verifiëren van informatie. Oemm Mistah*’ *was een betrouwbaar persoon*, *maar*, *wanneer het gaat om zoiets ergs*, *dan kun je zelfs niet uit gaan van het woord van een* thiqah (*een betrouwbaar persoon*); *je moet het onderzoeken en het verifiëren bij andere mensen. Dit is waarom één getuige niet voldoende is wanneer het neerkomt op het implementeren van de* h’oedoed (*lijfstraffen*), *of de straffen voor overtredingen. We leren ook de noodzaak voor de vrouw om haar man toestemming te vragen het huis te verlaten en dat de man aardig en wijs moet zijn en haar het vooral niet moet ontzeggen haar familieleden te bezoeken*.

Allah de Verhevene zegt (*Nederlandstalige interpretatie*): “*O degenen die geloven*! *Als een*faasiq (*leugenaar*, *zondaar*) *naar jullie komt met een bericht*, *verifieer het dan*, *opdat jullie mensen niet schaden met onwetendheid*, *waarna jullie spijt krijgen van hetgeen jullie deden*.” [Soerat al-H’oedjoeraat (*49*), aayah *6*.]

Alle nieuwtjes of geruchten – *vooral die afkomstig zijn van personen die je niet kent* (*of die als onbetrouwbaar bekend staan*) – *dienen geverifieerd en op juistheid getoetst te worden. Als zij klakkeloos geloofd en doorgegeven worden*, *kan er veel schade aangericht worden*, *waarvan men later veel spijt heeft. Alle vormen van achterklap en laster worden veroordeeld*.

‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) ging dus naar haar het huis van haar ouders en vertelde verder: “Ik vroeg mijn moeder, Oemm Roemaan: ‘Mijn lieve moeder! Waar praten de mensen over? Wat zeggen ze?’”
Haar moeder antwoordde: “Mijn dochter! Wees mild voor jezelf. Bij Allah, het komt weinig voor dat een vrouw zo geliefd is bij haar man, en hij tegelijkertijd meerdere vrouwen heeft zonder dat er over haar gesproken wordt.” ‘Aa-ieshah (moge Allah

tevreden zijn met haar) zei: "*Soebh'aan Allaah*, hebben de mensen dit echt gezegd?" Oemm Roemaan bleef stil en 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) verhaalde: "Ik huilde die nacht, ik huilde en huilde totdat de ochtend aanbrak. Mijn tranen konden niet stoppen, noch kon ik die zoetheid van slaap proeven."

'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) vertelde ons dat de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) 'Aliy ibn Aboe Talieb en Oesaamah ibn Zayd bij zich had geroepen en had gevraagd over haar. Oesaamah vertelde wat hij wist over de profeets familie en zei dat ze vrij waren van deze beschuldiging. Oesaamah zei: "Ze kunnen niet schuldig (hieraan) zijn! Ze moeten wel onschuldig zijn. Het zijn uw vrouwen en wij weten niets anders dan het goede over hen."
Wat betreft 'Aliy, hij zei: "O boodschapper van Allah! Allah heeft de zaken niet moeilijk voor u gemaakt en er zijn genoeg andere vrouwen dan zij. Vraag haar dienstmeisje, zij zal u vertellen wat ze over haar weet."
Dus riep de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) 'Aa-ieshahs dienstmeisje, Barierah, bij zich en vroeg haar (Nederlandstalige interpretatie): "O Barierah! Heb je ooit iets gezien bij 'Aa-ieshah wat twijfels bij je heeft opgeroepen?"
Barierah antwoordde: "Bij Degene Die u met de waarheid heeft gezonden, ik heb nooit ook maar iets gezien bij haar wat bij mij twijfels heeft opgeroepen, behalve één zaak: zij is een jonge vrouw die soms in slaap valt terwijl ze deeg aan het kneden is. En als ze in slaap valt, komt een lam die het deeg opeet en weer weggaat. Dus dit is het enige slechte wat ik over haar weet."

We leren uit het bovenstaande dat het toegestaan is om je te wenden tot getuigen en betrouwbare mensen voor advies. We zien ook de liefde die de metgezellen hadden voor de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) doordat ze hem op verschillende manieren probeerden gerust te stellen.

Toen de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) de adviezen kreeg van Oesaamah, 'Aliy en Barierah, riep hij op tot een algemene bijeenkomst. Boven op een *minbar* (preekstoel) prees hij Allah en zei (Nederlandstalige interpretatie): "O gelovigen! Wie zal mij excuseren wat betreft de persoon die mij gekwetst heeft, zelfs ten aanzien van mijn vrouwen? Wat ik ook zal doen, jullie kunnen me niets kwalijk nemen.
Als ik iets zal doen met deze man (refererend naar 'Abdoellaah ibn 'Oebay ibn Saloel) dan kunnen jullie mij dat niet kwalijk nemen. Hij heeft me geraakt, gelasterd en zelfs mijn vrouw bereikt (met zijn laster). Kan iemand mij kwalijk nemen voor wat ik nu met hem ga doen? Wie zal een excuus voor mij hebben? Bij Allah, ik ken alleen het goede van mijn vrouw, en zij hebben een man met haar genoemd van wie ik ook alleen het goede ken."

We leren uit deze woorden dat een goed karakter je te allen tijde redt. Wanneer je een reputatie hebt die goed is, dan kan je er later je voordeel uit halen. Net zo als wanneer je een slechte reputatie hebt, je het niemand kwalijk kan nemen behalve jezelf als mensen slecht over je praten.

Nadat de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) dit had gezegd, stond Oesayd ibn Hoedhay van de Aws-stam uit al-Medienah op en zei: "Ik excuseer u, O boodschapper van Allah. Als deze persoon behoort tot de Aws, dan zal ik hem onthoofden. En als hij behoort tot mijn broers van de Khazradj, geef ons dan een bevel en wij zullen het uitvoeren."

Het was zo dat ‘Abdoellaah ibn Oebay ibn Saloel behoorde tot de Khazradj. Toen hij dit had gezegd, stond Sa’d ibn Aboe ‘Oebadah, en hij behoorde ook tot de Khazradj, gelijk op en zei: “Bij Allah, je hebt gelogen. Je kunt hem niet doden, noch ben je in staat om hem te doden. Als hij tot jouw stam behoorde, dan zou je niet eens willen dat hij gedood zou worden.”
‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei: “Sa’d was, voordat dit incident plaats had gevonden, een rechtschapen man, maar het tribalisme van de *djaahiliyyah* (pre-islamitische periode) had hem in zijn greep.”

De profeet Moh’ammed (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) heeft gezegd (Nederlandstalige interpretatie):“Degene die ‘*asabiyyah* (stam/partijgeest) afkondigt, behoort niet tot ons; en degene die vecht omwille van ‘*asabiyyah*, behoort niet tot ons; en degene die sterft omwille van ‘*asabiyyah*, behoort niet tot ons.” (Overgeleverd door Aboe Daawoed, op het gezag van Djoebayr ibn Moet’im.)

Toen hem gevraagd werd om de betekenis van ‘*asabiyyah* uit te leggen, antwoordde de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) (Nederlandstalige interpretatie): “Het betekent het helpen van je eigen mensen in een onrechtvaardige zaak.” (Overgeleverd door Aboe Daawoed, op het gezag van Wathilah ibn al-Asqa’.)

Toen hij dit had gezegd, kwam het antwoord terug van Oesayd: “Welzeker, jij bent de leugenaar en we zullen hem zeker doden. Jij bent slechts een hypocriet die een andere hypocriet verdedigt.”

Dit veroorzaakte dat de gemoederen bij zowel de Aws als de Khazradj opliepen. Ze gingen bijna tegen elkaar vechten terwijl de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) nog steeds op de *minbar*stond. De profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) moest hen kalmeren totdat ze stil werden en hun ruzie bijlegden.

‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei verder: “Ik bleef die dag dus huilen en mijn tranen konden niet stoppen met vloeien totdat ik dacht dat mijn lever open zou barsten vanwege mijn tranen. Terwijl ik zat te huilen, waren mijn ouders bij mij en één van de vrouwen van de *Ansaar* kwam binnen en begon ook met mij te huilen.”
Deze vrouw van de *Ansaar* liet ‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zien dat ze haar zuster was en er voor haar was en zij probeerde haar pijn te verzachten. Dit is één van de vele voorbeelden van broederschap en zusterschap die bestond bij de *sah’aabah* (moge Allah tevreden zijn met hen).

‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei verder: “Terwijl wij ons in deze toestand bevonden, kwam de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) naar binnen en ging zitten. Hij had geen één keer met mij gezeten in die hele maand waarin de geruchten verspreid werden. En deze hele maand had hij geen openbaring gekregen betreffende mijn zaak. De profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) prees Allah nadat hij ging zetten en zei (Nederlandstalige interpretatie): “*Amma ba’d* (voorts). Ik heb dit en dat over jou gehoord. Als jij onschuldig bent, dan zal Allah deze beschuldiging ophelderen; en als je een zonde hebt begaan, vraag dan Allahs vergiffenis en toon berouw aan Hem, want wanneer een dienaar een zonde pleegt, het toegeeft en berouw toont, dan zal Allah zijn berouw van hem accepteren.”

Dit laat ons ten eerste het belang van de *salaam* zien, aangezien de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) de *salaam* zei alvorens hij begon te spreken. De profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) zei dat als iemand tegen ons begint te spreken zonder eerst de *salaam* gegeven te hebben, we hem niet moeten antwoorden totdat hij het wel geeft.

Ten tweede leren we ook het uitmuntende karakter en de menselijkheid van de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem). Hij is een profeet van Allah, dus is hij geraakt door wat hij heeft gehoord. Hij wacht op wat Allah hem gaat zeggen wat hij moet doen. Ten derde leren wij het belang van het prijzen van Allah voordat we beginnen te spreken, zoals de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) dit deed voor hij begon te praten met 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) en dit is de *Soennah*. Ten vierde zien we de zachtheid van de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) in de wijze waarop hij met 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) omging. Hij weet niet wat hij moet zeggen of doen, maar toch is hij vriendelijk en geeft hij haar hoop wat de situatie ook moge zijn. En tot slot worden we herinnerd aan het belang van berouw; het maakt niet uit hoe ernstig de zonde is, berouw is onze uitweg.

Toen de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) stopte met praten, vertelde 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) dat ze "stopte met huilen totdat ze geen enkele traan meer in haar ogen voelde." 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) verkeerde nu in shock aangezien het de eerste keer was dat de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) toegaf kennis te hebben van de geruchten. 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) wendde zich tot haar vader en zei: "Reageer op de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) namens mij. Antwoord hem! Zeg iets!"
Hij antwoordde: "Ik kan niet praten nu."

Dus wendde 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zich tot haar moeder Oemm Roemaan en zei: "Reageer op de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem)! Zeg iets! Vertel hem dat ik dit niet heb gedaan."

Zij antwoordde ook: "Wat kan ik zeggen tegen de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem)?"

'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) verhaalde: "Ik was nog een jonge vrouw in die tijd en kende niet veel van de Qor-aan uit mijn hoofd, vandaar dat ik me niet meer kon herinneren wat de naam was van de vader van Yoesoef (profeet Jozef – vrede zij met hem)." Dus zei ik: "Ik weet bij Allah dat u deze geruchten heeft gehoord en dat ze in uw hart en ziel zitten en dat u ze reeds gelooft. Dus als ik u zou zeggen dat ik niet schuldig ben, zou u me niet geloven. En als ik zou toegeven aan een misdaad die ik niet heb begaan, dan zou u mij geloven en denken dat ik het gedaan heb. Dus het enige wat ik kan zeggen is wat de vader van Yoesoef zei: 'Geduld is een schone zaak.' En de hulp van Allah de Verhevene wordt gezocht in de kwestie die u mij zojuist heeft beschreven."

We leren hier de volwassenheid van 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) terwijl ze de situatie analyseerde, alsook haar sterke imaan *(geloof). Ze is zich bewust van het verschil tussen Allah en de boodschapper van Allah (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem).*

Vervolgens zei ze: "Ik draaide me om in mijn bed. Allah wist dat ik onschuldig was van deze beschuldiging en ik wist dat Allah mijn onschuld zou bewijzen. Echter, bij Allah, ik had nooit gedacht dat Allah in de Qor-aan (verzen) zou openbaren betreffende mijzelf. Ik dacht veel te laag over mijzelf dan dat Allah over mij zou spreken. Ik hoopte eerder dat de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) in zijn droom iets zou zien wat mijn onschuld zou bewijzen."

Hier blijkt zowel 'Aa-ieshahs vertrouwen in Allah alsook haar bescheidenheid. Er zijn zelfs maar liefst twintig verzen in de Qor-aan over haar geopenbaard!

Ze zei verder: "Toen de openbaring voltooid was, lachte de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) van geluk." Eindelijk werden de verzen na een gehele maand van marteling, geruchten en verspreiden van verzinsels geopenbaard. De eerste woorden die de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) tegen haar zei, waren: "O 'Aa-ieshah! Waarlijk, Allah heeft jouw onschuldig verklaard."

'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) vervolgde: "Dus stond mijn moeder op en zei tegen mij: 'Sta op en dank de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem).'"
Maar 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) antwoordde: "Nee, bij Allah, ik zal niet voor hem opstaan. Daarentegen zal ik Allah de Verhevene mijn dank betuigen."

Dat Allah de Verhevene twintig verzen in de Qor-aan openbaarde over deze gebeurtenis laat zien dat het een belangrijk onderwerp betreft en het herinnert ons aan de hoge status van 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar).
Dit verhaal bewijst ook dat de boodschapper (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) een profeet van Allah was. Als hij een valse profeet was geweest – wij zoeken toevlucht bij Allah van deze uitspraak – waarom zou hij dan een hele maand wachten!? Het feit dat hij een profeet van Allah is, betekent dat Allah openbaringen zendt wanneer Hij wil en niet wanneer de profeet dat wenste. De profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) was aldus een gehele maand in verwarring. Deze gebeurtenis laat ook de grote Wijsheid van Allah de Verhevene zien in het uitstellen van de openbaring. Als Allah het gewild had, dan had Hij de profeet op de eerste dag al geïnspireerd (met een openbaring), gelijk nadat de geruchten begonnen waren. Echter, door Zijn Wijsheid stelde Hij de openbaring uit. Als deze namelijk gelijk was gekomen, dan had het verhaal ons niet zo geraakt zoals het ons nu heeft geraakt.

'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zegt dat Allah tien verzen openbaarde over deze gebeurtenis en tien verzen over de regelgevingen die toegepast dienen te worden. Dit zijn de verzen 11 tot 31 van *soerat an-Noer* (24).

Allah de Verhevene zegt (Nederlandstalige interpretatie): **"Waarlijk, degenen die kwamen met de laster (tegen 'Aa-ieshah, de vrouw van de profeet) zijn een groep van jullie. Beschouw het niet als iets slechts voor jullie. Integendeel! Het is goed voor jullie. * Eenieder van hen zal vergolden worden voor hetgeen hij aan zonde heeft begaan; en wat betreft degene onder hen die het grootste aandeel daarin had, voor hem is er een geweldige kwelling. Waarom hadden de gelovige mannen en de gelovige vrouwen, toen jullie het (de laster) hoorden, geen goede vermoedens over elkaar, en zeiden (zij niet): 'Dit is**

duidelijke laster'? ** Waarom kwamen zij (de lasteraars) niet met vier getuigen daarvoor? Wanneer zij niet komen met getuigen, dan zijn zij bij Allah de leugenaars."[*Soerat an-Noer* (24), *aayah* 11-13.]

*) In het wereldse en in het Hiernamaals, waaronder een eervolle vermelding in deze wereld en een verheven positie in het Hiernamaals. Allah de Verhevene toonde de eervolle positie door Zijn zorg jegens 'Aa-ieshah (moge Hij tevreden zijn met haar), de moeder der gelovigen, door haar onschuld te openbaren in de Geweldige Qor-aan. (*Tafsir Ibn Kathir.*)
**) Een duidelijke leugen en laster die verspreid werden over *Oemm al-Moe-eminien* (moge Allah tevreden zijn met haar). Wat plaats heeft gevonden was geen reden tot het hebben van enige verdenking. Het feit dat 'Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) openlijk kwam, rijdend op de kameel van Safwan ibn al-Moe'attal, midden in de dag, terwijl het volledige leger getuige was en de boodschapper van Allah (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) onder hen was. Indien de situatie enige reden van verdenking zou hebben gehad, dan zouden zij niet openlijk aankomen en zouden zij niet openlijk gekomen zijn op deze manier tegenover zo veel getuigen. De verdenking had plaats kunnen vinden indien zij stiekem en in het geheim zouden zijn gekomen. Hetgeen de lasteraars hebben verspreid was een pure leugen, een valse getuigenis en een onrechtvaardige en onzedelijke dwaasheid en een mislukte actie." (*Tafsir Ibn Kathir.*)

"En als de Gunst van Allah en Zijn Barmhartigheid er niet waren geweest jegens jullie in deze wereld en het Hiernamaals, dan zou een geweldige kwelling jullie getroffen hebben wegens hetgeen waar jullie mee bezig waren.* Toen jullie het verspreidden met jullie tongen en met jullie monden zeiden waar jullie geen weet van hadden en jullie beschouwden het als iets onbeduidends, terwijl het bij Allah ernstig is ** " [*Soerat an-Noer* (24), *aayah* 14-15.]

*) Wat betreft de hypocrieten die zich bezighielden met de laster, zoals 'Abdoellaah ibn Oebayy ibn Saloel en soortgenoten, zij zijn niet degenen naar wie in dit vers verwezen wordt, want zij hadden onvoldoende geloof en rechtschapen daden om hetgeen zij gedaan hebben te vereffenen of te compenseren. (*Tafsir Ibn Kathir.*)>>>

) Hier worden drie dingen afgekeurd: **(1) als anderen een slecht woord uiten, is dat geen reden dat jij toestaat dat het jouw tong vervuilt, **(2)** als er een gedachte of verdenking in je opkomt welke niet gebaseerd is op onbetwistbare kennis, dien je het geen ruchtbaarheid te geven door het te verspreiden, en **(3)** anderen kunnen denken dat het slechts iets onbeduidends is om ergens over te spreken wat het karakter of de reputatie van iemand bezoedelt: in de Ogen van Allah (volgens de wet van Allah) is het een zeer serieuze kwestie in elk geval, maar vooral wanneer het betrekking heeft op de eer en reputatie van vrome vrouwen. (*A. Yusuf Ali Quran Commentary*, de herziene versie.)

In *as-Sah'ieh'ayn* is overgeleverd (Nederlandstalige interpretatie): "Een man kan een woord zeggen dat Allah boos maakt zonder zich te realiseren hoe ver het zal gaan, en vanwege dat zal hij in de Hel geworpen worden voor een afstand groter dan die tussen de hemel en de aarde." (*Tafsir Ibn Kathir.*) Men dient altijd goed te denken over mensen, d.w.z. als er iets negatiefs genoemd wordt over goede mensen, dan dient men toch het goede over hen te denken en niets te voelen jegens hen behalve het goede (wellicht is het een misverstand, of laster, of heeft iemand een excuus). Als iemand toch enige ongepaste gedachten over hen krijgt, geïnsinueerd door de *shaytaan* (satan), dan dient hij daar niet over te spreken, want de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) heeft gezegd (Nederlandstalige interpretatie):"Allah zal mijn *oemmah* (gemeenschap)

vergeven voor hetgeen dat in hun gedachten voorkomt, zolang als zij er niet over spreken of er naar handelen.” Dit is overgeleverd in de twee *sah'ieh' h'adieth*-verzamelingen.

“**En waarom zeiden jullie niet, toen jullie het hoorden: ‘Het is niet gepast voor ons om daarover te spreken. Glorieus bent U (O Allah)! Dit is een geweldige leugen’? Allah verbiedt jullie dat jullie ooit terugkeren tot iets vergelijkbaars, indien jullie gelovigen zijn. En Allah verduidelijkt voor jullie de*aayaat* (bewijzen, verzen, tekenen) en Allah is Alwetend, Alwijs**.” [*Soerat an-Noer* (24), *aayah* 16-18.]

We leren uit deze *aayaat* (verzen) dat als drie mensen ooggetuigen zijn van een daad van overspel (*zinaa*), het *h'araam*voor hen is om deze kennis te verspreiden, zelfs in de aanwezigheid van een*qaadhie* (rechter). Allah de Verhevene zegt dat als ze het verspreiden, zij leugenaars zijn. Hieruit blijkt de schoonheid en eer die de moslimvrouwen hebben gekregen.
Vervolgens leren we wat de bestraffing is voor de mensen die zulke leugens verspreiden; ze zouden tachtig keer geslagen moeten worden. Drie van de *sah'aabah* werden geslagen – H'asan ibn Thaabit, Mistah' en Hamaanah bint Djah'sh. Wat betreft de *moenaafiq*, ‘Abdoellaah ibn Oebay ibn Saloel, hij werd door de wijsheid van de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) onaangeraakt gelaten, vanwege de Woorden van Allah (Nederlandstalige interpretatie): “…**en wat betreft degene onder hen die het grootste aandeel daarin had, voor hem is er een geweldige kwelling**.” [*Soerat an-Noer* (24), *aayah* 11.]

We leren ook uit deze *aayaat* dat het mogelijk is voor een groot persoon met een sterke *imaan* (geloof) om fouten te maken. De drie *sah'aabah* maakten een fout en door gegeseld te worden, zijn zij vergeven.
Één van hen, Mistah', was een familielid van Aboe Bakr (moge Allah tevreden zijn met hen). Hij was ook een zeer arm persoon en iemand die de emigratie (*hidjrah*) had verricht. Aboe Bakr was tevens gewoon hem altijd te helpen door geld te geven. Na deze gebeurtenis, zei Aboe Bakr (moge Allah tevreden zijn met hem): “Bij Allah, ik zal zolang ik leef geen enkele cent aan Mistah' geven.” Dit zei hij vanwege zijn laster tegen zijn dochter ‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar). Allah de Verhevene zegt daarom (Nederlandstalige interpretatie): “**En laat degenen onder jullie die begunstigd zijn (met religieuze voortreffelijkheid) en welvarend zijn niet zweren dat zij niet zullen geven aan de verwanten en de armen en de emigranten op de weg van Allah. En laat hen vergeven en kwijtschelden. Houden jullie er niet van dat Allah jullie vergeeft? En Allah is Vergevensgezind, Barmhartig**.” [*Soerat an-Noer* (24), *aayah* 22.]

O.a. hieruit blijkt de schoonheid van de Islaam. Allah de Verhevene werd niet boos op Aboe Bakr (moge Allah tevreden zijn met hem) omdat hij zijn hulp terug wilde trekken aangezien het zijn volste recht was. Maar Hij gaf hem een mooie en vriendelijke herinnering – hou je er niet van dat Allah jou zal vergeven?
Allah de Verhevene vergeeft ons als wij anderen vergeven die ons onrecht hebben aangedaan. Toen deze verzen geopenbaard werden, zei Aboe Bakr: “Jawel (maar natuurlijk)! Ik wens dat Allah mij vergeeft. Bij Allah, ik zal zolang ik leef nooit stoppen met het geven van geld aan Mistah'.”
Dit laat ons mooi zien wat een voorbeeldig gedrag Aboe Bakr (moge Allah tevreden zijn met hem) had. Toen Allah de Meest Barmhartige deze verzen openbaarde, koos hij Zijn zegening en vergiffenis boven wat dan ook.

‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei verder: “De profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) had al Zaynab ibn Djah’sh gevraagd over mij, en zij was mijn grootste concurrent onder de vrouwen van de profeet. Hij vroeg haar: ‘Wat weet jij over haar?,’ en: ‘Wat heb je van haar gezien?’ Zaynab antwoordde: ‘O boodschapper van Allah! Ik zal mijn gehoor en zicht beschermen. Bij Allah, ik ken alleen het goede over haar.’”

‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei: “Aldus heeft Allah haar gered vanwege haar vroomheid. Maar haar zus Hamaanah dacht dat zij namens haar vocht door de laster te verspreiden, dus werd zij vernietigd samen met de anderen die vernietigd werden.”

Dit laat ons het kwaad zien van het vechten op basis van relaties (‘*asabiyyah*) uit de *djaahielieyyah.* Door Zaynabs *imaan*, trad zij niet in overtreding, maar haar zus Hamaanah wel.

‘Oerwah verhaalde ook dat ‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) het haatte als H’asan ibn Thaabit in haar bijzijn werd vervloekt. Zij zocht geen wraak en haalde er geen plezier uit het vervloeken van degenen die deze fout hadden begaan (jegens haar).
‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) zei: “En de man die zij hadden beschuldigd (Safwan ibn al-Moe’attal) – toen de geruchten aan de gang waren, zei: ‘*Soebh’aan Allaah* (Vervolmaakt is Allah), bij Degene in Wiens Hand mijn ziel is, ik heb nog nooit in mijn hele leven het gewaad opgeheven van welke vrouw dan ook (in die tijd was hij nog niet getrouwd).’ Hij stierf later als martelaar.”

Conclusie
Één van de grootste voordelen die we kunnen halen uit dit verhaal, is het besef wat voor kwaad het verspreiden van roddels en geruchten kan veroorzaken. De profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) heeft gezegd (Nederlandstalige interpretatie): “Er zijn drieënzeventig soorten *ribaa* (rente), de minst ernstige daarvan is gelijk aan een man die seksuele gemeenschap heeft met zijn eigen moeder en de ergste daarvan is de eer van je moslimbroeder schenden.”
We leren over het kwaad van *ghiebah*, *namiemah* en *ifk*. *Ghiebah* is het roddelen over een medemoslim. Als het de waarheid betreft, over die persoon, wat je vertelt aan een ander, dan is het nog steeds *ghiebah*. En wanneer het gezegd wordt tegen de persoon in kwestie dan is het slecht karakter.
Namiemah is het verspreiden van roddels, verzinsels en leugens. Dus het kan hier zowel de waarheid als valsheid betreffen. *Namiemah* heeft vaak het effect vriendschappen kapot te maken, en het is erger dan *ghiebah*, want de profeet (Allahs zegeningen en vrede zijn met hem) heeft gezegd dat degene die zich bezighoudt met *namiemah* het Paradijs niet zal betreden. Dit is omdat de schade die door *ghiebah*veroorzaakt wordt in vergelijking kleiner is. *Ifk* is pure laster en leugens, en dit is wat ‘Aa-ieshah (moge Allah tevreden zijn met haar) overkomen is.

Appendix 2 De Familie van Mohammed vrede zij met hem

MOHAMMED صلى الله عليه وسلم

De
ZUIVERE
AANBIDDING

Echtgenotes

- Khadija bint Khuwaylid = Zaynab, Ruqayya, Umm Kulthum, Fatima, Qasim, Abdullah
- Sawda bint Zam'a
- Aisha bint Abu Bakr
- Hafsa bint Umar
- Zaynab bint Khuzayma
- Zaynab bint Jahsh
- Umm Habeeba (Ramla bint Abu Sufyan)
- Juwayriah bint al Harith
- Umm Salama (Hind bint Abi Umayya)
- Safiyyah bint Huyyay
- Maymoona bint Harith

Kinderen

Zaynab
Ruqayya
Umm Kulthum
Fatima
Qasim
Abdullah

Concubines

- Rayhana bint Zayd
- Mariya al Qobtiyya = Ibrahim